

[Axel Sørensen.]

foreliggende lovforslag viser os, at det ikke er den nuværende flertalsregerings agt i det kommende år at bruge løs af overskuddet på statsregnskabet og anvende det til skattnedsættelser, samtidig med at der er udsigt til stor beskæftigelse og god indtjening. Her ligger jo et vist modsætningsforhold til de forslag, der er fremkommet fra venstre og de konservative. Jeg er fuldstændig enig i, at det vil være uklogt på nuværende tidspunkt at gennemføre skattnedsættelser af et så stort omfang, at det kan forhindre regeringen og folketingset i at fastholde den økonomiske stabilitet, som er skabt i denne regerings periode siden sidste folketingsvalg. Derved kunne regeringen senere blive nødt til at fremsætte forslag om visse indgreb, og de eventuelle love kunne blive af en sådan beskaffenhed, at skatteyderne ville foretrække den politik, som regeringen hidtil har ført.

Der kræves fortsat stigende investeringer med det formål at skabe øget produktivitet og gennemføre den rationalisering, som er nødvendig i forbindelse med vort lands deltagelse i de nye markedsdannelser; og den økonomiske politik må i første linje tage sigte på at fremme denne udvikling fremfor, som oppositionen foreslår det, at forcere forbruget frem. En sådan forcering af forbruget kan medføre prisstigninger, løn- og avancementstigninger med deraf følgende øgede omkostninger og en ringere konkurrenceevne for vort land udadtil.

Hvad angår de foreslåede ændringer i udskrivningsreglerne, finder jeg det rimeligt, at den skattefrie bundgrænse løftes fra 4 500 kr. til 5 500 kr. for forsørgere og for ikke-forsørgere fra 2 500 kr. til 2 800 kr. Jeg synes også, det er rigtigt, at man fortsat udvider den proportionale beskatning. Sidste år blev den jo indført for grupper med skalaindkomster fra 6 000 til 12 000 kr. Nu foreslås yderligere skalaindkomster op til 18 000 kr. ens beskattet med en procentsats på 32, medens den beskatning, der findes i øjeblikket, har

beskatningsprocenter fra 34 helt op til 62. Jeg hilser med tilfredshed, at skattnedsættelsen således kommer den mellemstand til gode, som merindkomstbeskatningen har været særlig hård ved. Også på dette punkt adskiller dette forslag sig på fordelagtig måde fra oppositionens forslag.

Jeg finder det endvidere rigtigt, at bestemmelsen om merindkomstfradraget på 30 pct. bliver optaget i udskrivningsloven som en varig bestemmelse, og det samme vil jeg sige for børnetilskuddenes vedkommende. Nu indføres jo også bestemmelserne herom i udskrivningsloven. Da ligningsloven for det kommende skatteår var til behandling kort før jul, ændredes børnefradragenes størrelse, således at der blev en mindre skatteforhøjelse for familier med børn i hovedstaden og i købstæderne. Det er dette, man nu søger udlignet ved en mindre forhøjelse af børnetilskuddene for såvel hovedstadens som købstædernes vedkommende.

Jeg kan også tiltræde, at den skattefrie bundgrænse for formueskatten forhøjes fra 50 000 kr. til 60 000 kr., og at der foreslås en mindre reduktion i formueskatten for formuer op til 200 000 kr.

Det ærede medlem hr. Foged omtalte den private opsparing. Jeg vil gerne sige, at man fra lovgivningsmagtens side har søgt og søger gennem særskilte love, men også i de årlige udskrivnings- og ligningslove at fremme opsparingsviljen. Jeg tror, man fortsat bør fremme disse foranstaltninger, og jeg ønsker at nævne, at i år, hvor det ifølge renteforsikringsloven er første gang, at fradrag på selvangivelsen kan finde sted for beløb, der er indsat på kapitalbindingskonto — efter det, jeg har haft lejlighed til at se i selvangivelserne — har mellem 5 og 10 pct. af skatteyderne benyttet sig af denne regel. Jeg ønsker, at den højtærede finansminister vil udtale sig om, hvorvidt man vil udvide den gældende maksimalgrænse.

Det ærede medlem hr. Foged fandt, at